

ת"פ 6121/09/19 - מדינת ישראל נגד פועלי תל אביב אחזקות בע"מ, שרון ניסנוב, ראובן רגב

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 6121-09-19
הע"ז 44556-06-19

25 מרץ 2022

לפני

כבוד השופט דורי ספיבק - אב בית הדין

מדינת ישראל

המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד חגית רונן

-

1. פועלי תל אביב אחזקות בע"מ

הנאשמים:

2. שרון ניסנוב

3. ראובן רגב

ע"י ב"כ עו"ד משה בן-דד

פסק דין

1. בפתח הדברים אודיע, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

2. כנגד הנאשמים הוגש ביום 3.9.19 כתב אישום המייחס להם העסקה של עובד זר - שהיה שחקן כדורגל זר

עמוד 1

בליגת העל בכדורגל - בניגוד להוראות סעיף 2(א)(1) ו-2(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: חוק עובדים זרים), וכן העסקה בלי ביטוח רפואי בניגוד להוראות סעיף 2(ב)(3) לחוק.

לכל אחד מהנאשמים 2 ו-3 מיוחסות עבירות של אחריות נושאי משרה בהתאם לסעיפים 5 + 2(א)(1), 2(א)(2), 2(ב)(3) לחוק.

3. לפי הנטען בכתב האישום, הנאשמת 1 הייתה המחזיקה ומפעילה של קבוצת כדורגל, כשהנאשם 2 היה אחד הבעלים שלה והנאשם 3 היה המנהל הכללי של הנאשמת. ביום 30.7.2018 במסגרת בדיקה של רשות האוכלוסין וההגירה את תנאי העסקתו של השחקן הזר מר Galvan Pedro Joaquín, נושא דרכון ארגנטינאי מס' AAA95613/0, נמצא כי הוא מועסק על ידי הנאשמת כשחקן כדורגל, וזאת אף שאינה בעלת היתר עבודה להעסקתו.

על פי כתב האישום, הנאשמת 1 העסיקה את העובד מבלי שהיה רשאי לעבוד בישראל מיום 1.7.17 ועד 29.12.17 ומבלי שקיבלה היתר ממשרד הפנים להעסקתו אצלה. כן נטען כי העובד הזר שהה בישראל ברישיון ביקור מסוג ב/1 (עובד זמני) שתוקפו פג בתאריך 30.1.17.

4. ביום 1.7.19 התקיים דיון שנועד לגביית עדותו המוקדם של השחקן הזר, אולם זו לא נשמעה לאור טענת הנאשמים כי צו ההרחקה שניתן לעובד, בגינו גם ניתנה החלטה על שמיעת העדות המוקדמת, בוטל, ועל כן אין מקום לגבות את עדותו המוקדמת של השחקן. זאת, בפרט לאור העובדה שהמאשימה לא העבירה לבאי כוח הנאשמים את מלוא חומר החקירה בעניינם.

5. במהלך הדיון ביום 28.7.20 הודו הנאשמים בהפעלת קבוצת הכדורגל וכן הודו בכך שהנאשם 2 הוא אחד מהבעלים בנאשמת 1. כן הודו בכך שהנאשם 3 היה המנהל הכללי של הקבוצה מחודש ספטמבר 2017. הנאשמים כפרו בטענות המאשימה הנוגעות להעסקת השחקן הזר, למעט בכל הנוגע לפרטיו האישיים ולכך שלא היה בעל אזרחות ישראלית וכן הודו בתקופת ההעסקה הנוגעת.

6. ביום 3.6.21 התקיים דיון הוכחות, שבו הבהירה המאשימה כי אינה עומדת על גביית עדותו של השחקן הזר. מטעם המאשימה העידו מר אליהו ממון ומר אריאל טרבלוס, מפקחים ברשות האוכלוסין וההגירה וכן הוגש תיק מוצגים מטעמה. בכך תמה פרשת התביעה.

בדיון מיום 30.6.21 נשמעה עדותם של הנאשמים 2 ו-3 מטעם ההגנה. בסיומו של הדיון הוחלט על הגשת סיכומי הצדדים.

7. במסגרת ראיות המאשימה הוגשה תעודת עובד ציבור (מא/1) ממנה עולה כי השחקן הזר היה בעל היתר עבודה ב/1 שתוקפו פג ביום 30.1.17 ומאז שהה בישראל ללא רישיון עבודה. השחקן נחקר על ידי מר ממון ופרטיו נרשמו בטופס החקירה שהוגש באמצעותו (מא/2-3). כן הגישה המאשימה תלושי שכר של השחקן (מא/5), הסכמי העסקה בעברית ובאנגלית של השחקן הזר (מא/8). עוד הוגשה תעודת עובד ציבור ביחס לשחקנים הזרים שהנאשמת קיבלה היתר להעסקתם (מא/11) ונוהל הטיפול בבקשות למתן היתר העסקה ושהיה ועבודה לספורטאים זרים (מא/12). כן הוגש טופס מידע מרשם החברות ביחס לבעלי המניות של הנאשמת (מא/7).

8. לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים ניתנה החלטת בית הדין לפיה לאור קבלת פסק הדין בעניינו של רפי רותם (דנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל (15.12.21)) הם רשאים להגיש סיכומים משלימים קצרים בנוגע להשלכות פסק דין זה על עניינם, בכך ובפרט על טענת ההגנה מן הצדק שהעלו הנאשמים.

הצדדים הגישו סיכומים משלימים.

תמצית טענות הצדדים

9. המאשימה טוענת כי הוכיחה את התקיימות יסודות העבירה. אשר ליסוד הנפשי טוענת כי הנאשם 2 היה מעורב בהליך הבאתו של העובד, השחקן הזר לקבוצה וכי הוא לא בדק האם הוא רשאי להעסיק את העובד ועל כן הוא לכל הפחות עצם עיניים ביחס להתקיימות העבירה. הנאשם 3 לאחר כניסתו לתפקיד, ערך בירור בנוגע לשאלה מדוע לא ניתן להעסיק את העובד, ומכאן שלכל הפחות ממועד זה ידע כי אין היתר להעסקתו. הנאשמים 2 ו-3 מהווים נושאי משרה בתאגיד והם לא הוכיחו כי התקיימו התנאים הנקובים בסעיף 5 לחוק לצורך שחרורם מאחריות. מכאן שיש לקבוע כי הוכחו כל יסודות העבירה מעל לכל ספק סביר ולהרשיע את הנאשמים בעובדות כתב האישום.

10. הנאשמים טוענים כי מדובר באכיפה בדרנית וכי יש לזכות אותם מחמת הגנה מן הצדק. לטענתם, הנאשם 2 הוא רק אחד מתוך ארבעה בעלי מניות אשר לא נחקרו בעוד שהנאשם 3 נכנס לתפקידו כחודשיים לאחר שהשחקן הזר כבר נקלט אצל הנאשמת, כשבחודשיים הראשונים לעבודתו היה עסוק בחפיפה לתפקיד ועל כן לא היה מעורב בהעסקת השחקן הזר. כאשר נודע לו על המצב פעל מול גורמים במשרד הפנים על מנת לתקנו ועל כן אין לייחס לו יסוד נפשי. מעבר לכך, טוענים כי שגתה המאשימה עת פנתה להגשת כתב אישום תחת הטלת קנס מנהלי בגין העבירה, שכן אין המדובר בנסיבות המצדיקות כתב אישום.

11. מאחר שהנאשמים העלו טענות שעיקרן בהגנה מן הצדק ואכיפה בדרנית, נבחן תחילה טענות אלה, שכן יתכן וקבלתן משמעה ביטול של אישום אחד או יותר וזיכוי חלקי או מלא של המעורבים.

דין והכרעה

הגנה מן הצדק - המסגרת הנורמטיבית

12. לאחרונה, ניתן פסק דין בדנ"פ 5387/20 רפי רותם נ' מדינת ישראל (15.12.21)) הכולל סקירה מקיפה של התפתחות דוקטרינת ההגנה מן הצדק במסגרתה הוכנסה גם דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים.

במסגרת פסק הדין, חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בעניין בורוביץ (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776, 807 (2005)(31.3.05)) לפיה נקבע מבחן תלת שלבי:

"בשלב הראשון, יזהה בית המשפט את הפגם או הפגמים שנפלו בהליך ואת עוצמתם. בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בחינה זו תיערך בהתחשב במכלול נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך ותאזן, בין היתר, בין: חומרת העבירה, עוצמת הראיות, נסיבותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; חומרת הפגיעה בזכויות הנאשם; האשם שרובץ על כתפי הרשות; והשאלה אם פעלה בזדון או בתום לב. בשלב השלישי, יבחן בית המשפט את הסעד הראוי בנסיבות אותו עניין ובכלל זאת אם ניתן לרפא את הפגמים בהליך באמצעי מתון יותר מביטול כתב האישום."

13. עוד עמד בית המשפט העליון על כך, שעד למתן פסק הדין בעניין בורוביץ קבלת טענת הגנה מן הצדק הייתה צפויה להוביל לביטול כתב האישום, אולם במסגרת פסק הדין נקבע כי הדוקטרינה יכולה להצמיח סעדים נוספים -

ומתונים יותר - דוגמת הקלה בעונש ופסילת ראייה שהושגה באמצעים פסולים.

עוד יש לציין בהקשר זה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק עוגמה בשנת 2007 (לאחר מתן פסק הדין בעניין בורוביץ), בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 כך שנוסף סעיף 149 (10) שקובע כי "הגשת כתב אישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

14. לאחר שבחנו את טענות הצדדים הגענו למסקנה כי יש לקבל את טענות הנאשמים בכל הנוגע להגנה מן הצדק, ונפרט טעמנו לכך להלן.

הגנה מן הצדק - הנאשם 3

ראשית, כעולה מכתב האישום שהוגש, הנאשמת החלה להעסיק נאשם זה בחודש ספטמבר 2017 וזאת כאשר העסקתו של השחקן הזר החלה כבר ביוני 2017. מעבר לכך, כפי שעלה מעדותו של הנאשם עצמו הרי שהוא היה בחפיפה בחודשים הראשונים להעסקתו ועל כן לא היה מעורב בענייני הניהול השוטפים, וכי ברגע שנודע לו על קיומה של האפשרות שהשחקן מועסק ללא היתר הוא ניסה לברר את העניין מול מכר במשרד הפנים (ע' 36 ש' 21);

שנית, בחקירתו של מר רגב הוא סיפר כי נודע לו כי קיימת בעיה עם ההיתר של השחקן הזר בערך בתחילת נובמבר 2017, כשנטלי עזבה ולפני עזיבתה אמרה לו שהיא לא מבינה למה לא מתקבל ההיתר לאור העובדה שהתקבל היתר לשחקן זר אחר, ואז החל לברר באמצעות קשריו את הסוגיה (מא/9 למוצגי המאשימה, חקירה מיום 31.10.18, ע' 3 ש' 17). בהמשך החקירה, כשנשאל לגבי הסדרת ביטוח רפואי לשחקן הזר השיב מר רגב כי הוא לא התעסק עם נושא זה וכי יש לברר עניין זה עם נטלי שהייתה אחראית על העניינים מול השחקן, ממועד חתימת החוזה מולו ועד לעזיבתה בחודש נובמבר 2017. בהמשך ישיר לכך אף מוסר מר רגב את פרטי ההתקשרות של גב' נטלי שוסטר בישראל ובברלין למר אריאל טרבלוס, חוקר המאשימה (מא/9, עמ' 7 ש' 88). לאור הודעה זו, מצופה היה כי המאשימה תפעל לאיתור הגב' שוסטר לצורך קבלת גרסתה. אלא שהמאשימה לא עשתה כן. מחקירתו הנגדית של מר טרבלוס עולה כי הוא ניסה לאתר את הגב' שוסטר אבל באותה הנשימה אמר כי זה לא מסיר את האחריות מהנאשם 2 (ע' 19 ש' 1). מחקירתו עלה כי הוא ניסה להתקשר אליה פעמיים וכי לאחר מכן, ובין היתר לאור העובדה שלא נתבקש להמשיך בניסיונות האיתור על ידי ממוניו, זנח ניסיונות אלה (ע' 19 ש' 11 ואילך).

לטעמי יש טעם לפגם בכך שהמאשימה הסתפקה בהטלת האחריות על הנאשם 3 ולא פעלה לאיתור הגב' שוסטר, שבהתאם לעדויות הייתה הסמכ"לית בפועל של הנאשמת בזמן חתימת החוזה מול השחקן הזר. זאת, בפרט כאשר הנאשם 3 העיד כי מרגע שנודע לו כי לא נתקבל ההיתר ניסה לפעול על מנת להביא לפתרון הבעיה.

בנסיבות אלה, ובפרט בשים לב לתקופה הקצרה בה היה הנאשם 3 קשור בהעסקת השחקן הזר, מצד אחד, התקופה הלא ארוכה שבה הועסק השחקן מצד שני, שהינה תקופת גבולית מבחינת נקיטה בהליכים פליליים (להבדלים מהשתת קנס מנהלי), ונוכח מחדלה של המאשימה באיתור הגב' שוסטר, אני סבור כי המשך ניהול ההליך נגד הנאשם 3 יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ועל כן מתקבלת טענתו להגנה מן הצדק. אי לכך מצאתי שיש לזכות אותו מהעבירה לפי סעיף 5 של הפרת אחריות נושא משרה בתאגיד.

הגנה מן הצדק - הנאשם 2

ראשית אציין כי הנאשם 2, מר ניסנוב, הינו חלק מקבוצה של ארבע בעלי מניות של הנאשמת. בהתאם לעדויות שהציגה המאשימה, נשלחו זימונים לחקירה לכל ארבעת בעלי המניות, אולם הנאשם 2 היה היחיד שהתייצב לחקירה (ע' 10 ש' 23).

מר ממן אישר בחקירתו הנגדית כי מאחר שמדובר בחברה אזי שמספיק שאחד מבעלי המניות בה התייצב וכי ככל שהוא היה טוען כי האשמה היא על גורם אחר, הרי שהמאשימה הייתה פועלת לזימון אותו הגורם (ע' 11 ש' 1). עוד אישר כי הנאשם 2 העביר את האחריות על המנכ"ל ועל כן הנאשם 3 זומן (ע' 11 ש' 17). כן אישר כי הנאשם 2 נחקר גם בגין אחריותו כנושא משרה ולא רק כבעלים.

אלא, שלטעמי, יש טעם לפגם בהסתפקות המאשימה בהגעת נאשם זה לחקירה שהובילה להגשת כתב אישום כנגדו, מבלי שלכל הפחות חקרה את יתר בעלי המניות בקשר לאחריותם להתנהלות הנאשמת. ככל שלאחר חקירה היה מסתבר לה כי הנאשם היה מנהל פעיל בניגוד ליתר בעלי המניות האחרים, יתכן והיה מקום ליצירת ההבחנה ביניהם, אולם איני סבור כי ניתן להגיע להחלטה זו מבלי שלכל הפחות נחקרו יתר בעלי המניות. לשון אחר, ההחלטה על הגשת כתב האישום כנגד נאשם זה - ככל שהיה ניתן לה תוקף והיא לא היתה מבוטלת - יוצרת תמריץ לא נכון לבעלי תפקידים להימנע מהגעה לחקירה פלילית אליה זומנו, שכן על פני הדברים, במקרה הזה אותם אלה מבין בעלי קבוצת הכדורגל שלא התייצבו לחקירה "הרוויחו", ואילו דווקא זה שנהג כפי שמצופה ממנו נאלץ להתמודד עם הליך פלילי ועם רישום פלילי אפשרי, ככל שהיה מורשע;

שנית, מר ניסנוב העיד בפנינו כי בתקופה בה נחקר בגין העבירה, הוא שימש כבעלים יחד עם שותפיו כשנה וחצי בערך וכי הם נטלו את הבעלות לאחר שהקבוצה נקלעה לקשיים ונכנסה לפירוק וכי מטרתם להפעיל את המועדון ואין המדובר בעסק לצורכי יצירת רווח כלכלי (ע' 24 ש' 4 וע' 25 ש' 6). נבהיר כי לשיטתי, התנדבות והתגייסות להוצאתה של קבוצת כדורגל שהינה מוסד בכדורגל הישראלי (ובחברה הישראלית) הינה כמובן מעשה חברתי חשוב, ואף שאין בו כשלעצמו כדי להביא לפטור מאחריות פלילית בכלל, ומאחריות פלילית להעסקת שחקנים זרים ללא היתר עבודה, הרי שיש להבנתי להביא בחשבון במסגרת שיקול הדעת בטרם החלטה על הגשת כתב אישום, מה שלא נעשה כאן;

שלישית עוד העיד מר ניסנוב כי הוא היה אמון על המשא ומתן מול השחקן וסוכנו מבחינת התנאים המסחריים של ההסכם, וכי הוא הבין שהשחקן בהליך של התאזרחות, כשהמשמעות מבחינתו היא המיסוי שהוא משלם עליו גבוה יותר מאשר המיסוי שהוא היה נדרש לשלם עליו לו היה על תקן של שחקן זר (ע' 25 ש' 11) וכי הוא לא ידע שהוא על תקן של זר, במובן שהוא נדרש להיתר עבודה. לדבריו, לאחר שסגר את התנאים המסחריים הוא העביר את הטיפול לבעלי תפקידים אחרים בנאשמת וכי לכל אחד יש תפקיד והוא יודע לעשות אותו (ע' 26 ש' 22 וע' 27 ש' 13). כפי שכבר ציינתי לעיל בעניינו של הנאשם 3, המאשימה לא טרחה לזמן לחקירה את סמנכ"לית הנאשמת, שהייתה אחראית על פעילות התאגיד בכל הקשור להיתרים בזמן החתימה על החוזה מול השחקן הזר ולאור זאת בנוסף לעובדה שיתר בעלי המניות לא נחקרו, לא כל שכן הואשמו יחד עם הנאשם 2, סברתי כי הנכון הוא לקבל את טענתו להגנה מן הצדק ולקבוע כי יש לזכותו מהפרת סעיף 5 - אחריות נושא משרה בתאגיד.

15. לאחר שקבענו כי יש לזכות את הנאשמים 2 ו-3 מאחריותם כנושאי משרה מחמת הגנה מן הצדק, נעבור לבחון האם הוכיחה המאשימה את יסודות העבירה כלפי הנאשמת.

האחריות הנאשמת 1

16. סעיף 2(א)(1) ו- (2) לחוק עובדים זרים קובע כי העסקה שלא כדין משמעה:

"(א) מעביד שעשה אחד מאלה -

(1) העביד עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכח חוק הכניסה לישראל, והתקנות לפיו;..."

(2) העביד עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1ג, דינו - כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977."

סעיף 1 יג קובע כדלקמן:

"(א) לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן התיר הממונה בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעביד או לפי רשימה שמית.

(ב) היתרים לפי סעיף זה יינתנו בשים לב, בין השאר, למאפייני שוק העבודה בענפי העבודה ובאזורי ההעסקה השונים.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על העסקתו של עובד מסוג שהשר ושר הפנים קבעו לפי סעיף 2(ג) בחוק הכניסה לישראל."

חוק עובדים זרים אף קובע מיהו "עובד זר":

"בחוק זה -

"עובד זר" - עובד שאינו אזרח ישראל, או תושב בה;".

17. על המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר את התקיימות היסודות העובדתיים והיסוד הנפשי בביצוע העבירות. מבחינת אלה, עליה להוכיח שנמצא אדם שהעסקתו טעונה היתר - אדם שהוא בבחינת "עובד זר" שאינו אזרח או תושב ישראל; היעדרו של היתר להעסקתו; וקיומם של יחסי עבודה בינו לבין הנאשמים. כמו כן, עליה להוכיח את היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה.

18. בהתאם לראיות שהציגה עולה כי השחקן הזר היה לא היה אזרח ישראל ועל כן העסקתו הייתה טעונה היתר, כפי שהיה בשנות העסקתו הקודמות עובר ל-30.1.17. הנאשמת הודתה כי חתמה על הסכם העסקה מול השחקן הזר והוא אף צורף לראיות המאשימה.

19. מר ממן העיד כי כפי שעולה מתעודת עובד הציבור שהוא הנפיק והוגשה במסגרת ראיות המאשימה, לשחקן הזר לא היה היתר לעבודה בישראל לאחר ה-30.1.17, כשההיתר האחרון היה לקבוצה של ותיקי אשקלון (ע' 7 ש' 21). מר ממן גבה עדות מהשחקן הזר ממנה עלה כי הוא שיחק אצל הנאשמת בעונת 2017-2018 וכי הוא הועסק ללא היתר ובלא שהוסדר עבורו ביטוח רפואי (ע' 8 ש' 11 ומא/2-3).

אלא, שבהתאם לעדותו של מר ממן בדרכונו של השחקן הזר היה היתר ולפיו הוא רשאי לעבוד כמומחה עד ה-30.9.17.

(ע' 9 ש' 2). מכאן, שקיים קושי עם עמדת המאשימה לפיה הנאשמת מואשמת בהעסקה ללא היתר בניגוד לסעיף 2(א)(1) לתקופה שבין 1.7.17. עיון בכתב האישום מעלה כי יתכן והמאשימה הייתה מודעת לקושי זה שכן כתב האישום מתייחס לשתי תקופות העסקה שונות. כך, סעיף 7 לכתב האישום מתייחס לתקופת העסקה לתקופה שבין 1.7.17 ועד ליום 29.12.17 ואילו סעיף 9 לכתב האישום מתייחס לתקופה שבין 1.10.17 ועד ליום 29.12.17.

יצוין כי בסיכומיה, התייחסה המאשימה לטענת הנאשמת לפיה גם בהתאם לנהלי המאשימה לא היה מקום להגיש כנגדה כתב אישום ותחת זאת להסתפק בקנס מנהלי, וטענה כי מדובר בתקופת העסקה "ממושכת בת כשבעה חודשים מיום 30.5.17 ועד ליום 29.12.17" (נספח א' לסיכומי המאשימה) וזאת כשבכתב האישום מפורטות תקופות שונות וקצרות זו מזו ומהתקופה המופיעה במסמך שצורף לסיכומים. לטעמנו, הבדלים אלה יוצרים ספק הפועל לטובתה של הנאשמת, והכל בשים לב לכך שאין למעשה מחלוקת שככל שהשחקן היה מועסק ללא היתר לתקופה קצרה יותר, היתה מסתפקת המאשימה בהליך מנהלי ולא היתה משתמשת הליך פלילי.

20. אם לא די בכך, אזי שלא שוכנעתי כי במקרה הזה התקיים היסוד הנפשי אצל הנאשמת ואסביר.

כבר נפסק לא אחת כי היסוד הנפשי הנדרש להרשעה לפי סעיף 2 לחוק עובדים זרים הינו מודעות, וזו מתקיימת גם במקרה של "עצימת עיניים" בו רואים אדם שחשד בטיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם אם נמנע מלבררם (ראו עפ"א 47/08 שערם 2000 בע"מ נ' מדינת ישראל (26.10.2009); ע"פ 16/06 באשר נ' מדינת ישראל, (7.12.2006); ע"פ 14758-12-14 מדינת ישראל נ' סיון ברקוביץ (1.1.2017)).

21. במסגרת ראיות המאשימה הוגשו חקירותיהם של רגב וניסנוב אצל חוקרי המאשימה. ניסנוב העיד כי במסגרת המשא ומתן שניהל עם השחקן וסוכנו סבר תחילה כי השחקן מתקבל על תקן של זר אולם בהמשך התברר לו כי השחקן הגיש בקשת התאזרחות (ר' ע' 2 לחקירת ניסנוב ש' 17) אולם לא ברור אם זה היה בטרם החל לשחק ואם מידע זה הועבר לגורמים האמונים על הוצאת היתרים בנאשמת. זאת שכן מחקירתו של רגב עלה כי הנאשמת פעלה לקבלת היתר להעסקת השחקן הזר, אולם לאור העובדה שהגיש בקשה להתאזרחות באופן פרטי, ההיתר לא התקבל בסופו של יום וכי הוא פעל לביורר הנושא מרגע שנודע לו על כך (ר' ע' 2 לחקירת רגב, ש' 1).

בהקשר זה יצוין כי רגב הפנה את חוקרי המאשימה לגורם במשרד הפנים אליו פנה על מנת לברר את סטטוס בקשת התאזרחות של השחקן, אולם מר טרבולוס העיד כי לא פנה לבדוק את הסטטוס מול משרד הפנים (ע' 20 ש' 19). יתרה מזאת, מר טרבולוס לא ידע להעיד אם טענת הנאשמת לפיה הגשת בקשה להתאזרחות מתנגשת עם הגשת בקשה להיתר העסקה והוא אף לא טרח לבדוק את הנושא הזה, על אף חשיבותו לענייננו (ע' 20 ש' 11).

זאת ועוד, מר ממן אף גבה עדות ממר מוטי ברונשטיין, האחראי בהתאחדות הכדורגל על הפעילות המשפטית במנהלת הליגה שכוללת קשרי חוץ ורגולציה, זכויות שידור ופעילות מסחרית (מא/4). מעדותו עלה כי הנוהל בהתאחדות הכדורגל הוא הפקדת חוזהו של שחקן בבקרה תקציבית ורק לאחר קבלת האישור מבחינת ההתאגדות הוא מורשה לשחק. מר ברונשטיין לא ידע להשיב האם שחקן ללא אשרה מתאימה יכול להירשם בהתאחדות והפנה את החוקר לעו"ד אמיר נבון מההתאחדות. אלא, שכפי שהעיד מר ממן בפנינו, המאשימה לא טרחה להשיג את עו"ד נבון, מעבר לניסיון בודד שלא צלח שכן התיק עבר (ע' 13 ש' 3).

22. הנה כי כן - מצאנו כי לא ברור לגמרי לאיזה תקופה מתייחס כתב האישום, כשקיים קושי עם טענת המאשימה כי מדובר בתקופה ארוכה לאור השוני בין התקופות המופיעות במסמכים השונים. לכל זאת מצטרף המחדל החקירתי של אי איתור הגב' שוסטר שהייתה הגורם האמון על הוצאת ההיתרים מטעם הנאשמת בתקופה הרלוונטית, וזאת שעה שעל פי התרשמותנו הנאשמת והעושים במלאכה מטעמה פעלו בתום לב, במסגרת פעילות בעלת חשיבות חברתית ל"הוצאתה מהבוע" של קבוצת כדורגל חשובה. נוכח כל האמור, לא שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר

את התקיימות היסוד הנפשי לעבירה, ועל כן אני מורה על זיכוי הנאשמת מעובדות כתב האישום.

סוף דבר

23. הנאשמים 2 ו-3 מזוכים מחמת הגנה מן הצדק.

הקבוצה (הנאשמת 1) מזוכה מאחר שלא הוכחו יסודות העבירה כנגדה.

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ב, (25 מרץ 2022), בהעדר הצדדים.